

ԵՐԵՎԱՆԻ ՊԵՏԱԿԱՆ ՀԱՄԱԼՍԱՐԱՆ
YEREVAN STATE UNIVERSITY



FOREIGN LANGUAGES FOR SPECIAL PURPOSES

№ 5 (14)

YEREVAN STATE UNIVERSITY PRESS
YEREVAN 2017

ՕՏԱՐ ԼԵԶՈՒՆԵՐԸ
ՄԱՍՆԱԳԻՏԱԿԱՆ
ՆՊԱՏԱԿՆԵՐԻ ՀԱՄԱՐ

№ 5 (14)

ԵՐԵՎԱՆԻ ՊԵՏԱԿԱՆ ՀԱՄԱԼՍԱՐԱՆԻ
ՀՐԱՏԱՐԱԿՉՈՒԹՅՈՒՆ
ԵՐԵՎԱՆ 2017

**Recommended by the Scientific Council of the Department
of Romance and Germanic Philology, Yerevan State University,
Republic of Armenia**

- Editor-in-Chief:** **Margarita Apresyan**
Head of ESP Chair N 1, PhD in Linguistics, professor, YSU, RA
- Honourable members of the editorial board:** **Dora Sakayan**
Doctor of Philology, professor, McGill University, Canada
- Svetlana Ter-Minasova**
Doctor of Philology, professor of Moscow State University,
Dean of the Faculty of Foreign Languages,
- Hans Sauer**
Doctor of Philology, Institute of English Philology, Munich
University, Germany
- Charles Hall**
PhD, associate professor of Applied Linguistics, University of
Memphis, USA
- Editorial board:** **Samvel Abrahamyan**
Dean of the Department of Romance and Germanic Philology,
PhD in History, associate professor, YSU, RA
- Jura Gabrielyan**
Doctor of Philology, professor
Head of German Philology Chair, YSU, RA
- Karo Karapetyan**
PhD in Pedagogics, professor, YSU, RA
- Albert Makaryan**
Doctor of Philology, professor, YSU, RA
- Yelena Mkhitarian**
Head of German Languages Chair, PhD, professor, ASPU, RA,
- Hasmik Bagdasaryan**
Head of Romance Philology Chair, PhD, associate professor

Foreign Languages for Special Purposes, Yerevan, Yerevan State University Press, 2017, p. 134.

FLSP international journal, published once a year, is a collection of scientific articles presented by FLSP practitioners inside and out Armenia targeting at professional experience exchange and concurrent development of FLSP methodologies.

Letters and articles for publishing should be sent to the editor-in-chief

E-mail: english@ysu.am, margaret.apresyan@mail.ru

© Apresyan, M. and others, 2017

© YSU press, 2017

**Հրատարակության և երաշխավորել
ԵՊՀ ռոմանագերմանական բանասիրության ֆակուլտետի
գիտական խորհուրդը**

Գլխավոր խմբագիր՝

Մարգարիտա Ապրեսյան

ԵՊՀ անգլերեն լեզվի թիվ 1 ամբիոնի վարիչ, բան.
գիտ. թեկն., պրոֆեսոր

**Խմբագրական
խորհրդի**

Դորա Մաքսյան

բան. գիտ. դոկտ., պրոֆեսոր

պատվավոր անդամներ՝

Մթզիլ համալսարան, Մոնրեալ, Կանադա

Սվետլանա Տեր-Մինասովա

Բան. գիտ. դոկտ.,

Մոսկվայի պետական համալսարանի պրոֆեսոր,

Օտար լեզուների ֆակուլտետի դեկան,

Հանս Մաուեր

Բան. գիտ. դոկտ., պրոֆեսոր

Անգլիական բանասիրության ինստիտուտ, Մյունխենի
համալսարան

Չարլզ Հոուլ

բ.գ.թ., կրտսեր պրոֆեսոր, Մեմֆիսի համալսարան, ԱՄՆ

Խմբագրակազմ՝

Մամվել Աբրահամյան

ԵՊՀ ռոմանագերմանական բանասիրության ֆակուլտետի
դեկան, պատմ. գիտ. թեկն., դոցենտ

Յուրա Գաբրիելյան

ԵՊՀ գերմանական բանասիրության ամբիոնի վարիչ,

բ.գ.դ., պրոֆեսոր

Կարո Կարապետյան

մանկ. գիտ. թեկն., պրոֆեսոր

Ալբերտ Սակարյան

բ.գ.դ., պրոֆեսոր, ԵՊՀ

Ելենա Մխիթարյան

ՀՊՄՀ գերմանական լեզուների ամբիոնի վարիչ,

բան. գիտ. թեկն., պրոֆեսոր

Հասմիկ Բաղդասարյան

Ռոմանական բանասիրության ամբիոնի վարիչ, բ.գ.թ., դոցենտ

Օտար լեզուները մասնագիտական նպատակների համար, Եր., ԵՊՀ հրատ., 2017, 134 էջ:

Գիտական հոդվածների միջազգային ամսագիրը նպատակ ունի հավաքելու և ներկայաց-
նելու Հայաստանի և Հայաստանից դուրս «Օտար լեզուները մասնագիտական նպատակ-
ների համար» (FLSP) ոլորտի մասնագետների կողմից մշակված ժամանակակից մեթոդ-
ները փորձի փոխանակման և դրանց հետագա զարգացման նպատակով:

© Ապրեսյան Մ. և ուրիշ., 2017

© ԵՊՀ հրատ., 2017

ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹՅՈՒՆ CONTENTS

Այվազյան Ա.

ԼԵԶՎԱՈՃԱԿԱՆ ՀՆԱՐՔՆԵՐԻ ԴԵՐԸ ԻՐԱՎՈՒՆՔԻ
ԼԵԶՎՈՒՄ 8

Ապրեսյան Մ., Վանոյան Լ.

ԳԻՏԱԿԱՆ ՏԵՔՍՏԻ ԺԱՆՐԱՅԻՆ ՏԱՐԲԵՐԱԿՄԱՆ
ՍԿԶԲՈՒՆՔՆԵՐԸ..... 21

Բաղդասարյան Հ.

ԼԵԶՎԱԿԱՆ ԸՆԴՀԱՆՐՈՒՅԹՆԵՐԻ ԵՎ ԹԱՐԳՄԱՆՈՒԹՅԱՆ
ՓՈԽԱՌՆՉՈՒԹՅԱՆ ՈՐՈՇ ԽՆԴԻՐՆԵՐԻ ՇՈՒՐՋ 35

Բեքարյան Ն.

ԳԵՂԱՐՎԵՍՏԱԿԱՆ ՏԵՔՍՏԻ ՎԵՐԼՈՒԾԱԿԱՆ
ԸՆԹԵՐՑԱՆՈՒԹՅԱՆ ԿԱԶՄԱԿԵՐՊՄԱՆ ՍԿԶԲՈՒՆՔՆԵՐԸ ԵՎ
ՌԱԶՄԱՎԱՐՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐՆ ԱՆԳԼԵՐԵՆԻ ՄԱՍՆԱԳԻՏԱԿԱՆ
ԴԱՍԸՆԹԱՅՈՒՄ 44

Aghajanyan N.

CONCEPTUAL METAPHORS IN THEORY AND PRACTICE IN
TEACHING ESP TO FUTURE PSYCHOLOGISTS 56

Beschikjan T.

GRAMMATIK IM FREMDSPRACHENUNTERRICHT 63

Karapetyan R.

THE DYNAMIC (FUNCTIONAL)-EQUIVALENCE THEORY OF
TRANSLATION AND CHOMSKY'S GENERATIVE GRAMMAR..... 72

Ter-Sargsyan L. PRINCIPLES OF LANGUAGE ECONOMY IN E-DISOURSE.....	78
Ter-Sargsyan L., Grigoryan H. CASE STUDY AS AN EFFECTIVE METHOD IN TEACHING ENGLISH AS A FOREIGN LANGUAGE FOR STUDENTS OF ECONOMICS AND BUSINESS	86
BOŽENA DŽUGANOVÁ SOME ASPECTS OF MEDICAL ENGLISH TERMINOLOGY	93
Zhang Luping and Liu Lu A STUDY ON THE ENGLISH TRANSLATION OF MARRIAGE LAW FROM THE PERSPECTIVE COMPARATIVE LAW	111

THE DYNAMIC (FUNCTIONAL)-EQUIVALENCE THEORY OF TRANSLATION AND CHOMSKY'S GENERATIVE GRAMMAR

ABSTRACT

The given paper seeks to demonstrate and generalize the fundamental approaches and principles underlying the well-known trend in the history of Translation Studies of the 20th century, namely the Dynamic–Functional Equivalence theory, elaborated by Eugene Nida. The framework suggested by this theory would permit to convey the message of any translation to the reader by creating an adequate response on the part of the reader, equivalent to the reader of the source text. Proceeding from its axial tenet to prioritize effect of the translation over its form, it is assumed that the Dynamic–Functional Equivalence theory is to be viewed from the pragmatic perspective.

An observation is made which draws parallels between the transformational rules of the Generative Grammar of Chomsky and the translation principles elaborated by Eugene Nida. Specifically, it is shown that Nida's model 'back-transforms' Chomsky's transformational generative grammar and presents a three-phased model of translation.

Key words: dynamic-equivalence translation, source-text, target-text, locutionary and perlocutionary effect, transformational-generative grammar, deep and surface structures, three phased translation

РЕЗЮМЕ

ТЕОРИЯ ДИНАМИЧЕСКОЙ (ФУНКЦИОНАЛЬНОЙ) ЭКВИВАЛЕНТНОСТИ ПЕРЕВОДА И ГЕНЕРАТИВНАЯ ГРАММАТИКА ХОМСКОГО

В данной статье предпринята попытка выявить и обобщить фундаментальный подход и принципы, которые лежат в основе известного направления в истории переводоведения 20 века, а именно теории динамической эквивалентности перевода, разработанной Юджином Найдой. Эта теория

направлена на передачу смысла текста оригинала на язык перевода с сохранением на читающего того же перлокутивного воздействия и такой же реакции, как и на читающего оригинальный текст. Исходя из этой осевой предпосылки данной теории ставить во главу угла не форму, а воздействие на читающего, предлагается рассматривать теорию динамической эквивалентности перевода с точки зрения прагматики.

Также в статье проводится параллель между принципами трансформационной генеративной грамматикой Н. Хомского и принципами перевода, разработанными Нидой. В частности, предпринимается попытка показать, что модель Ниды является “обратной трансформацией” принципов генеративной грамматики Хомского и представляет собой трехфазовую модель перевода.

***Ключевые слова:** динамический (эквивалентный) перевод, язык оригинал, язык перевода, локутивный и перлокутивный эффект, трансформационная-генеративная грамматика, поверхностные и глубинные структуры трехфазовый перевод*

ԱՄՓՈՓՈՒՄ

ԹԱՐԳՄԱՆՈՒԹՅԱՆ ԴԻՆԱՄԻԿ (ԳՈՐԾԱՌԱՎԱՆ)

ՀԱՄԱՐԺԵՔՈՒԹՅԱՆ ՏԵՍՈՒԹՅՈՒՆԸ ԵՎ ՉՈՄՍԿՈՒ ԳԵՆԵՐԱՏԻՎ ՔԵՐԱՎԱՆՈՒԹՅՈՒՆԸ

Տվյալ հոդվածում փորձ է կատարվում երևան բերել և ընդհանրացնել XX դարի թարգմանչական տեսության հիմնական ուղղություններից մեկի, այն է՝ դինամիկ-գործառական համարժեքության տեսության, հիմնարար մոտեցումները և սկզբունքները: Այս տեսությունը մշակել է հայտնի ամերիկացի թարգմանիչ-տեսաբան Նայդան, որի նպատակն էր ստեղծել այնպիսի տեսական հայեցակարգ, որը թույլ կտար թարգմանել աղբյուրի նյութը՝ միաժամանակ ապահովելով կարդացողի մոտ նույն արձագանքը, ինչ սկզբնաղբյուրը: Հաշվի առնելով դինամիկ-գործառական համարժեքության տեսության այս սկզբունքը՝ արդյունավետ է դիտարկվում այս տեսության ուսումնասիրությունը գործարանական տեսակետից:

Հոդվածում զուգահեռներ են անցկացվում դինամիկ-գործառական համարժեքության տեսության և Չոմսկու գեներատիվ քերականության փոխակերպման օրենքների միջև: Հատկապես, ցույց է տրվում, որ Նայդայի մոդելը

հանդիսանում է Չոմսկու գեներատիվ քերականության փոխակերպման օրենքների հետադարձը որպես եռափուլ թարգմանություն:

Քանալի բառեր՝ դինամիկ-գործառական թարգմանություն, սկզբնաղբյուր, թարգմանության լեզու, լոկուտիվ և պերլոկուտիվ արդյունք, գեներատիվ փոխակերպման քերականության, մակերեսային և խորը կառույցներ, եռափուլ թարգմանություն

One of the most advanced approaches of Translation theory, emphasizing the interrelation and, perhaps, the interdependence between the interlocutor and the utterance, was elaborated by Eugene Nida and published in *“Toward a Science of Translating. With Special Reference to Principles and Procedures Involved in Bible Translating”* in 1964. Being a graduate in Greek and Latin at the University of California at Los Angeles and later on an executive secretary for Translations of the American Bible Society, Nida purported the goal of making the Bible, its meaning and message, accessible to common people via the appropriate translation of the Holy Book. To this end, he considered the accurate transfer of form and content from the Source Language (SL) to the Target Language (TL) as inferior to the felicitous convey of the image and to the achievement of the adequate (equivalent) response of the TL reader. In the pragmatic sense of the word, dynamic-equivalence translation prioritizes the perlocutionary speech act, i.e. the external effect and the function performed by the utterance, over the locutionary (what is stated) and the illocutionary (what is meant) speech acts. The so-called “neglect” for the form and content of the source text in favour of the desirable response on the part of the reader resulted in the creation of the Dynamic–Functional Equivalence theory. Considering the novelty and originality of the approach a question arises: what is the essence of the dynamic (functional)-equivalence theory of translation and where does Nida derive the appropriate linguistic apparatus from to implement his theoretical considerations? Below an attempt is made to consider this question and provide an insight, which would to a certain extent elucidate which linguistic method and theory has influenced and channeled Nida in his work.

In *“The Theory and Practice of Translation. With Special Reference to Bible Translating”* the concept of the Dynamic-(Functional) equivalence is defined as: “quality of a translation in which the message of the original text has been so transported into the receptor language that the *response* of the *receptor* is

essentially like that of the original receptors” (Nida, Eugene A., and Charles R. Taber, 1969:22). Thus in contrast to the traditional theories of translation Nida’s concept of translating shifts from the form of the message to the response of the receptor. So, within the scope of dynamic-functional equivalence theory the metaphysical goal of the translation is to create a mirror reflection of the text-receptor interaction in the source and target languages. This type of translation should sound as natural as possible for the TL receptors, almost with no traces of the foreign. So dynamic-equivalence translation strives to be receptor-oriented and to find the closest natural equivalent to the source-language message. As is mentioned by Shakernia Sh. “...dynamic equivalence is an approach to translation in which the original language is translated “thought for thought” rather than “word for word” as in formal equivalence. Dynamic equivalence involves taking each sentence (or thought) from the original text and rendering it into a sentence in the target language that conveys the same meaning, but does not necessarily use the exact phrasing or idioms of the original. The idea is to improve readability by rephrasing constructions that could be confusing when literally translated, but retain some faithfulness to the original text rather than creating a complete paraphrase.” (Shakernia, 2014: 002). Hence the grammar and lexicon, two powerful pillars supporting the overall textual structure, need to be altered and adapted to the rules of the TL.

In the following the area of grammar is in the scope of investigation. It is well known that it is not merely the vocabulary that makes languages different, but rather numerous patterns of syntagmatic structures and relations specific to various languages. In the 1950s a prominent American linguist Noam Chomsky developed an influential theory of generative grammar and published it in 1957 entitled as “Syntactic Structures”. According to this theory the whole myriad of peculiar syntagmatic relations which are so diverse and odd in different languages, are just the top of the iceberg, whereas the core meaning and essence lie deep beneath in the so-called deep structures. According to Chomsky all people are born with the innate linguistic capabilities, inherent to all humans and universal to all languages. These structures are referred to as deep structures and allow to generate an infinite number of more sophisticated structures referred to as surface structures determining the differences in languages (Chomsky, 1957). So the process of speech (both oral and written) goes as follows: the kernel (deep) structures embedded in the human mind, universal and common to all human beings stimulate the rules of the generative grammar which produce

surface structures uttered and communicated. The role of this theory in the second half of the 20th century was enormous, because it transformed Linguistics from descriptive into an explanatory discipline. Eugene Nida, like many other linguists, was also strongly influenced by this theory and in his work on translation he rested upon this interaction of thought and language as presented by deep and surface structures.

Now let us address the question of how this model of speech production and communication can be adequately transferred into the field of translation. As has been clear from the above-mentioned the deep structures are quite simple, limited in number and common to all languages. In other words, these are the essence of communication wrapped up in the verbal clothing specific to this or that language. Thus to sound natural (the primary goal of the dynamic-equivalence translation) it is the task of the translator to peel away all the surface layers of the utterance with the aim of arriving at the essence; and then formulate it again proceeding from the rules of generative grammar specific to the target language. As stated by Dohun Kim: “Nida removed translation from the purely mental sphere and put it in a solid frame that enables scientific observation...Nida’s model (1969) ‘back-transforms’ Chomsky’s transformational generative grammar to present a three-phased model of translation.” (Dohun Kim, 2015:66). Nida also put an emphasis on arriving at the kernels in the Chomskyan sense because “they are basic structural elements out of which the language builds its elaborate surface structure” (Nida, 1969:39). This procedure of back-transformation proceeds in a reverse order: complex structures in the source language are simplified and reduced to the kernels, which are already subject to semantic and structural adjustment in the target language. In a sense this type of translation permits the translator to grasp the gist and transfer it to the target audience in a most acceptable form, thereby creating the appropriate response. In his works Nida suggests that this model be used as a practical handbook and facilitate the task of the translator as a very rigid scientific framework.

REFERENCES

1. **Nida E.** (1964), *Toward A Science of Translating*. Leiden:E.J.Brill
2. **Nida E.** (1969), *The Theory and Practice of Translation*. Leiden:E.J.Brill

3. **Duhun K.** (2015), *Dynamic Equivalence:Nida's Perspective and Beyond*. In SKASE Journal of Translation and Interpretation [online]. http://www.skase.sk/Volumes/JTI09/pdf_doc/03.pdf
4. **Chomsky N.** (1957), *Syntactic Structures*. Walter de Gruyter.
5. **Shakernia Sh.** (2014), *Study of Nida's (formal and dynamic equivalence) and Newmark's (semantic and communicative translation) translating theories on two short stories. // Merit Research Journals, [online]* <http://www.meritresearchjournals.org/er/content/2014/January/Shabnam.pdf>